

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)  
den 12 december 2002 \*

I mål C-281/01,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av H. van Lier och  
B. Martenczuk, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Jacqué och E. Karlsson, båda i  
egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2001/469/EG av den  
14 maj 2001 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan  
Amerikas förenta staters regering och Europeiska gemenskapen om samordning  
av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (EGT L 172,  
s. 1),

\* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr,

generaladvokat: S. Alber,  
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 13 juni 2002,

och efter att den 12 september 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

**Dom**

- 1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 16 juli 2001, med stöd av artikel 230 EG väckt talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2001/469/EG av den 14 maj 2001 om ingående

på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Amerikas förenta staters regering och Europeiska gemenskapen om samordning av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (EGT L 172, s. 1).

### Energy Star-avtalet

- 2 Environmental Protection Agency (den amerikanska miljöförvaltningsmyndigheten, nedan kallad EPA) startade år 1992 ett frivilligt program för märkning av kontorsutrustning, kallat Energy Star. Ett stort antal tillverkare deltog i programmet, som uppmuntrade de flesta av dem att införa funktioner för energibesparing och som gjorde konsumenterna uppmärksamma på den energiförlust som orsakas av kontorsutrustning i stand-by-läge. Det nämnda programmet kom sedan även att omfatta bland annat hushållsmaskiner för hemmabruk, uppvärmnings- och kylanläggningar, hemelektronik, kontorsmaskiner för hemmabruk, vattenradiatorer, husbyggnad och belysning. Energy Star-logotypen skapades för att särskilja de produkter som uppfyllde vissa krav som ställdes i de bestämmelser om energiförbrukning som antogs inom ramen för detta program.
- 3 Efter att ha konstaterat att det amerikanska programmet Energy Star redan utgör standard för kontorsutrustning som saluförs på den amerikanska marknaden och att det aktuella programmets kriterier är på väg att få status såsom internationell standard, inklusive i gemenskapen, ansåg kommissionen att det var lämpligt att införa detta program i gemenskapen i stället för att utveckla ett eget program för märkning av energieffektiv kontorsutrustning.

- 4 Avtalet mellan Amerikas förenta staters regering och Europeiska gemenskapen om samordning av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning, (nedan kallat Energy Star-avtalet), undertecknades således den 19 december 2000 i Washington.
- 5 Av inledningen i avtalet framgår att avtalsparterna önskar ”uppnå största möjliga energibesparingar och miljövinster genom att stimulera tillgång till och efterfrågan på energieffektiva produkter”.
- 6 Artikel I, med rubriken ”Allmänna principer”, i Energy Star-avtalet har följande lydelse:

”1. Parterna skall använda en gemensam uppsättning specifikationer för energieffektivitet och en gemensam logotyp i syfte att sätta upp enhetliga mål för tillverkarna och därmed maximera effekten av deras enskilda insatser när det gäller tillgång till och efterfrågan på sådana produkttyper.

2. Parterna skall använda den gemensamma logotypen som kännemärke för godkända energieffektiva produkttyper, enligt förteckningen i bilaga C [nämligen datorer, bildskärmar, skrivare, faxmaskiner, frankeringsmaskiner, kopieringsmaskiner, scannrar och multifunktionsenheter].

3. Parterna skall se till att gemensamma specifikationer uppmuntrar till fortsatta effektivitetsförbättringar, med beaktande av bästa tekniska praxis på marknaden.

4. Parterna skall se till att konsumenterna ges möjlighet att identifiera effektiva produkter genom att märket finns på marknaden.”

- 7 I bilaga A till Energy Star-avtalet anges hur den gemensamma logotypen skall se ut.
- 8 Enligt artikel III i Energy Star-avtalet utser Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater kommissionen respektive EPA som eget förvaltningsorgan som skall ansvara för genomförandet av detta avtal.
- 9 Enligt artikel IV i Energy Star-avtalet åligger det varje förvaltningsorgan att bland annat registrera deltagare som har gått med i Energy Star-programmet på frivillig basis, att kontrollera att villkoren följs i de riktlinjer för logotypens användning som återfinns i bilaga B till detta avtal samt att informera konsumenterna om Energy Star-märkena.
- 10 Enligt artikel V.1 i Energy Star-avtalet har varje tillverkare, grossist eller återförsäljare rätt att gå med i Energy Star-programmet genom att registrera sig hos endera avtalspartens förvaltningsorgan. Enligt artikel V.2 får programdeltagarna använda logotypen Energy Star som kännemärke för de produkter som uppfyller de krav på energieffektivitet som ställs i bilaga C till nämnda avtal. Av artikel V.3 följer att om endera avtalspartens förvaltningsorgan har registrerat en programdeltagare, skall denna registrering erkännas av den andra partens förvaltningsorgan. Enligt artikel V.5 skall förvaltningsorganen utbyta infor-

mation och samarbeta för att tillse att alla produkter som är märkta med den gemensamma logotypen uppfyller specifikationerna i bilaga C.

- 11 I artiklarna VI—VIII i Energy Star-avtalet behandlas avtalsparternas samordning av program, registreringen av Energy Star-märkena i gemenskapen och varje förvaltningsorgans kontroll av att bestämmelserna om användning av Energy Star-märkena följs.
- 12 Av artikel IX i Energy Star-avtalet framgår tillämpliga förfaranden för ändring av nämnda avtal och bilagorna A och B, liksom för tillägg av nya bilagor. I artikel X i detta avtal stadgas om förfaranden för ändring av produktspecifikationer, vilka framgår av bilaga C.
- 13 Av artikel XI i Energy Star-avtalet följer att andra program för märkning i miljösyfte inte omfattas av detta avtal och får utarbetas och antas av endera avtalsparten, att vart och ett av förvaltningsorganen får använda nationella program för märkning med avseende på produkttyper som inte är upptagna i bilaga C till detta avtal och att ingen av avtalsparterna får förhindra import, export, försäljning eller distribution av någon produkt av det skälet att den är försedd med det andra förvaltningsorganets energieffektivitetsmärken.
- 14 Enligt artikel XII.2 i Energy Star-avtalet skall detta avtal inledningsvis vara i kraft under en period av fem år med reservation för en eventuell förlängning. Artikel XIII.1 innehåller en bestämmelse om att endera avtalsparten har rätt att när som helst säga upp avtalet genom att underrätta den andra parten skriftligen. Uppsägningstiden är tre månader.

- 15 I de diplomatiska noter som utväxlades efter undertecknandet av Energy Star-avtalet har punkt 1 följande lydelse:

”För att ge de enskilda programmen för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning största möjliga effekt kommer Europeiska gemenskapen och Förenta staternas regering att använda en enda uppsättning av energieffektivitetsspecifikationer och en gemensam logotyp i enlighet med bilaga A till Energy Star-avtalet.”

#### Förfarandet vid gemenskapens ingående av Energy Star-avtalet

- 16 Den 1 juli 1999 lade kommissionen fram ett förslag till beslut för rådet om ingående av Energy Star-avtalet, med stöd av artikel 133 EG jämförd med artikel 300.2 EG.
- 17 Rådet antog enhälligt den 14 december 2000, beslutet att godkänna undertecknandet av Energy Star-avtalet med artikel 175.1 EG jämförd med artikel 300.2 EG som rättslig grund.
- 18 Med beaktande av parlamentets positiva yttrande, godkände rådet Energy Star-avtalet på gemenskapens vägnar den 14 maj 2001 genom beslut 2001/469 på grundval av artikel 175.1 EG jämförd med artikel 300.2 första stycket första punkten EG, 300.3 första stycket EG och 300.4 EG.

- 19 Energy Star-avtalet trädde i kraft, i enlighet med artikel XII.1 i avtalet, den 7 juni 2001.

## Talan

### *Parternas argument*

- 20 Kommissionen har hävdad att beslut 2001/469 skulle ha antagits med artikel 133 EG, avseende den gemensamma handelspolitiken, som rättslig grund, eftersom Energy Star-avtalet syftar till att underlätta för handeln. Nämda avtal gör det möjligt för tillverkarna att marknadsföra sina produkter under samma logotyp såväl på den europeiska marknaden som på den amerikanska och med tillämpning av ett enda registreringsförfarande. På detta sätt kan tillverkarna av kontorsutrustning minska de kostnader som skulle uppkommit om två olika märkningsprogram med olika krav och registreringsförfaranden hade använts. Syftet med detta avtal, såsom framgår av rubriken, är med andra ord att samordna de europeiska märkningssystemen med de amerikanska, vilket leder till att eventuella handelshinder, som skulle ha varit följden av konkurrerande program, undanröjs.
- 21 Kommissionen har därutöver hänvisat till ett antal avtal som har ingåtts mellan gemenskapen och tredje stater om ömsesidigt erkännande av tekniska bestämmelser på grundval av artikel 113 i EG-fördraget (nu artikel 133 EG i ändrad lydelse) eller artikel 133 EG.
- 22 Det faktum att deltagandet i Energy Star-programmet är frivilligt och att användandet av logotypen Energy Star inte är en förutsättning för marknads-



föring av produkterna, motiverar inte åberopandet av en annan rättslig grund, eftersom handelsbegränsningar även kan uppstå som en följd av frivilliga normer.

- 23 Dessutom menar kommissionen att en internationell handelsåtgärd inte kan undantas från den gemensamma handelspolitiken endast på grund av att hänsyn tas till miljöskyddskrav enligt artikel 6 EG. Med beaktande även av det faktum att hänsyn tas, bland annat av Världshandelsorganisationen, till miljöbestämmelsers effekter på handeln, skulle en restriktiv tolkning av begreppet handelspolitik som utesluter hänsynstagande till miljöskyddsaspekter innebära ett steg tillbaka i förhållande till hittillsvarande domar och rättspraxis och skulle begränsa effektiviteten av den gemensamma handelspolitiken.
- 24 Kommissionen har även gjort gällande att valet av rättslig grund för antagandet av en intern rättsakt inom gemenskapen inte är avgörande för vilken rättslig grund som skall väljas när gemenskapen ingår ett internationellt avtal. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke (EGT L 237, s. 1), omfattar, till skillnad från Energy Star-avtalet, således varken samordning av gemenskapsprogram med program i tredje länder eller erkännande av intyg från tredje länder inom ramen för sådana program. Det faktum att denna förordning har antagits på grundval av artikel 175.1 EG är med andra ord inte på något sätt oförenligt med kommissionens ståndpunkt, enligt vilken beslutet om att ingå Energy Star-avtalet borde ha grundats på artikel 133 EG.
- 25 I andra hand har kommissionen anfört att artikel 175.1 EG inte på några villkor skulle kunna komma i fråga som rättslig grund för ingåendet av ett internationellt avtal, eftersom denna bestämmelse endast avser antagande av interna rättsakter. På miljöpolitikens område borde internationella avtal grundas på artikel 174.4 EG.

- 26 Enligt rådet omfattas Energy Star-avtalets syfte och innehåll helt och hållet av gemenskapens miljöpolitik i enlighet med artikel 174 EG.
- 27 Energy Star-avtalets syfte är åtminstone huvudsakligen att minska energiförbrukningen genom att stimulera tillgång till och efterfrågan på energieffektiv kontorsutrustning. Rådet stöder sin tolkning på inledningen och på artikel I.1 i nämnda avtal liksom på punkt 1 i de diplomatiska noter som har utväxlats enligt detta avtal.
- 28 Energy Star-avtalet har däremot ingen betydande inverkan på den internationella handeln. Enligt rådet var logotypen Energy Star redan de facto att betrakta som standard för tillverkarna. För övrigt tillåter avtalet uttryckligen avtalsparterna eller medlemsstaterna att införa andra märkningsprogram i syfte att gynna energibesparing.
- 29 Vad beträffar Energy Star-avtalets innehåll, har rådet hävdats att avtalet inte innehåller någon bestämmelse med tydligt samband med den gemensamma handelspolitiken eller som direkt syftar till att gynna den internationella handeln. Energibesparing är däremot den centrala målsättningen för bestämmelserna i detta avtal, såsom bestämmelserna i artiklarna IV—VI och VIII—X om konsumentinformation, kontroller och åtgärder för genomförandet av logotypens vederbörliga användning, samarbete mellan avtalsparterna liksom det ömsesidiga erkännandet av registreringarna.
- 30 Till stöd för sin uppfattning har rådet å ena sidan gjort gällande att många internationella avtal har ingåtts på grundval av artikel 175 EG även om det har funnits ett samband med handelspolitiska frågor och, å andra sidan, att även interna åtgärder inom gemenskapen angående tilldelning av frivilligt miljömärke

är grundade på miljöpolitiska fördragsbestämmelser. Rådet har särskilt åberopat rådets förordning (EEG) nr 880/92 av den 23 mars 1992 om ett gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke (EGT L 99, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 33), som har antagits på grundval av artikel 130s i EG-fördraget (nu artikel 175 EG i ändrad lydelse), liksom kommissionens beslut 1999/205/EG av den 26 februari 1999 om fastställande av de ekologiska kriterierna för tilldelning av gemenskapens miljömärke till persondatorer (EGT L 70, s. 46). I skälen i detta beslut, hänvisades till förhandlingarna om Energy Star-avtalet och det angavs "att det var lämpligt att revidera kriterierna inom två år för att anpassa energikraven till den tekniska utvecklingen, till marknadens utveckling och till Energy Star-programmet". Rådet anser att ingåendet av detta avtal inte medför att det har blivit nödvändigt att förnya beslutet enligt det reviderade systemet om tilldelning av gemenskapsmiljömärket som har införts i och med förordning nr 1980/2000, en rättsakt som likaså grundas på artikel 175 EG.

- 31 Som stöd för sin uppfattning, har rådet även åberopat medlemsstaternas möjlighet att införa egna miljömärken, såsom märkena Blauer Engel (Blå ängeln) i Tyskland, Svanen i de nordiska länderna och GEA-märket för kontorsutrustning i Tyskland. Om införandet av miljömärkning hade varit en handelspolitisk åtgärd skulle gemenskapen ha haft exklusiv behörighet och medlemsstaternas agerande på detta område skulle ha varit rättsstridigt.
- 32 Vad beträffar den invändning som i andra hand har framförts som stöd för att den korrekta rättsliga grunden för ingåendet av Energy Star-avtalet i varje fall inte är artikel 175.1 EG utan artikel 174.4 EG, har rådet hänvisat till domstolens rättspraxis av vilken det framgår att artikel 174.4 EG endast innehåller en definition av miljöpolitikens allmänna mål medan artikel 175 EG utgör den rättsliga grunden för de av gemenskapens rättsakter som avser genomförandet av miljöpolitiken (se domar av den 14 juli 1998 i mål C-284/95, Safety Hi-tech, REG 1998, s. I-4301, punkt 43, och i mål C-341/95, Bettati, REG 1998, s. I-4355, punkt 41). I yttrande 2/00 av den 6 december 2001 (REG 2001, s. I-9713), punkterna 23—25, har rådet funnit stöd för sin tolkning.

*Domstolens bedömning*

- 33 Av fast rättspraxis framgår att valet av rättslig grund för en rättsakt inom gemenskapen skall ske utifrån objektiva kriterier, som kan bli föremål för domstolsprövning. Bland dessa kriterier ingår bland annat rättsaktens syfte och innehåll (se bland annat dom av den 11 juni 1991 i mål C-300/89, kommissionen mot rådet, REG 1991, s. I-2867, punkt 10, svensk specialutgåva, volym 11, s. 199, och av den 4 april 2000 i mål C-269/97, kommissionen mot rådet, REG 2000, s. I-2257, punkt 43).
- 34 Om bedömningen av en gemenskapsrättsakt visar att den har ett dubbelt syfte eller två beståndsdelar och ett, respektive en, av dessa kan identifieras som det huvudsakliga eller avgörande, medan det, respektive den, andra endast är av underordnad betydelse, skall rättsakten endast ha en rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen (se dom av den 17 mars 1993 i mål C-155/91, kommissionen mot rådet, REG 1993, s. I-939, punkterna 19 och 21, svensk specialutgåva, tillägg, s. 67, av den 23 februari 1999 i mål C-42/97, parlamentet mot rådet, REG 1999, s. I-869, punkterna 39 och 40, och av den 30 januari 2001 i mål C-36/98, Spanien mot rådet, REG 2001, s. I-779, punkt 59).
- 35 Om det visas att en rättsakt har flera syften, vilka har ett sådant samband att de inte kan åtskiljas, utan att det ena syftet är sekundärt och indirekt i förhållande till det andra, kan en sådan rättsakt i undantagsfall ha flera rättsliga grunder som motsvarar syftena (se domarna i de ovannämnda målen, kommissionen mot rådet, punkterna 13 och 17, och parlamentet mot rådet, punkterna 38 och 43, samt dom av den 19 september 2002 i mål C-336/00, Huber, REG 2002, s. I-7699, punkt 31, liksom i ovannämnda yttrande 2/00, punkt 23).

- 36 I detta fall, är det fastställt att Energy Star-avtalet har till syfte, såsom uttryckligen framgår av dess rubrik, att samordna program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning.
- 37 Såsom kommissionen har påpekat, står det klart att en sådan samordning underlättar handeln, eftersom tillverkarna endast behöver beakta en enda standard vid märkning och endast behöver underordna sig ett enda registreringsförfarande vid ett enda förvaltningsorgan i samband med marknadsföring av utrustning med Energy Star-logotypen på den europeiska och den amerikanska marknaden. Denna samordning utgör med andra ord säkerligen en handelspolitisk åtgärd.
- 38 Samtidigt har det, genom att läsa inledningen och artikel I i Energy Star-avtalet, även kunnat konstateras att det förevarande märkningsprogrammet är avsett att främja energibesparingar genom att stimulera tillgång till och efterfrågan på energieffektiva produkter och utgör med andra ord i sig en miljöpolitisk åtgärd.
- 39 Av detta följer att Energy Star-avtalet har både ett handelspolitiskt och ett miljöpolitiskt syfte. För att kunna fastställa den lämpliga rättsliga grunden för akten om ingående av detta avtal, skall det angivas om ett av syftena kan identifieras som det huvudsakliga eller avgörande syftet och nämnda akt därför skall antas med stöd av en enda rättslig grund eller om de uppställda syftena har ett sådant samband att de inte kan åtskiljas, utan att det ena är sekundärt och indirekt i förhållande till det andra, och avtalet därför skall antas med stöd av två olika rättsliga grunder.

- 40 Det framgår härvid av Energy Star-avtalet, särskilt av artiklarna I och V, att Energy Star-programmet i första hand avser att möjliggöra för tillverkarna att, med stöd av ett förfarande för ömsesidigt erkännande av registreringarna, använda en gemensam logotyp för att gentemot konsumenterna identifiera vissa produkter som uppfyller gemensamma krav på energieffektivitet och som de avser att marknadsföra på den amerikanska marknaden och gemenskapsmarknaden. Avtalet har med andra ord direkta effekter på handeln med kontorsutrustning.
- 41 På lång sikt, beroende på tillverkarnas och konsumenternas agerande, borde det berörda programmet förvisso ha en positiv inverkan på miljön tack vare den minskning av energiförbrukningen som det bör leda till. Det rör sig emellertid om en indirekt effekt på lång sikt till skillnad från inverkan på handeln med kontorsutrustning som är direkt och omedelbar.
- 42 Även om det dessutom är fastställt dels att det amerikanska programmet Energy Star skapades för att stimulera tillgång till och efterfrågan på energieffektiva produkter, med andra ord för att underlätta energibesparingar, dels att det faktum att gemenskapen även omfattas säkerligen bidrar till att förverkliga detta syfte, innehåller Energy Star-avtalet likväl i sig inte nya krav på energieffektivitet. Det innehåller endast de specifikationer som ursprungligen antogs av EPA och innebär att dessa bestämmelser blir tillämpliga på såväl den amerikanska som den europeiska marknaden samt att framtida ändringar i specifikationerna skall göras med båda avtalsparternas godkännande.
- 43 Det handelspolitiska syftet skall med andra ord tillerkännas avgörande betydelse i Energy Star-avtalet, vilket innebär att beslutet att godkänna detta borde ha grundats på artikel 133 EG jämförd med artikel 300.3 EG.

- 44 Den omständigheten att deltagandet i Energy Star-programmet är frivilligt, medför inte att denna slutsats skall ifrågasättas. Nämnade avtal är nämligen skapat för att direkt påverka handeln med kontorsutrustning genom att underlätta denna handel för tillverkarna och genom att möjliggöra för konsumenterna att välja de produkter som förbrukar minst energi.
- 45 Dessutom framgår det tydligt, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 62 i sitt förslag till avgörande, av avtalet om tekniska handelshinder som förekommer i en bilaga till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen som ingicks på gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3) att bestämmelser om frivillig märkning kan utgöra ett hinder för den internationella handeln.
- 46 Det faktum att de fördragsbestämmelser som gäller miljöpolitik har valts som rättslig grund vid antagandet av interna rättsakter såsom förordning nr 880/92 och nr 1980/2000, utgör inte ett tillräckligt bevis för att denna rättsliga grund skall användas för godkännandet av ett internationellt avtal med ett liknande föremål. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 78 i sitt förslag till avgörande, kan inte artikel 133 EG, som handlar om utrikeshandel, användas som rättslig grund för en åtgärd som endast har effekter inom gemenskapen. När det rör sig specifikt om förverkligandet av den inre marknaden, skall i förekommande fall artikel 95 EG tillämpas. Rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser (EGT L 297, s. 16; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 195) har för övrigt antagits på grundval av artikel 100a i EG-fördraget (nu artikel 95 EG i ändrad lydelse).

- 47 Att vissa medlemsstater dessutom har infört egna miljömärken utgör inte ett hinder för att Energy Star-avtalet skall anses som en handelspolitisk åtgärd som omfattas av artikel 133 EG och därmed med andra ord även av ett område där gemenskapen har exklusiv behörighet. De miljömärken som medlemsstaterna har infört och som rådet har redogjort för, gäller inte extern handel utanför gemenskapen.
- 48 Av det ovanstående följer att rådet borde ha valt artikel 133 EG jämförd med artikel 300.3 EG som rättslig grund för beslutet om ingående på gemenskapens vägnar av Energy Star-avtalet.
- 49 Mot bakgrund härav och med hänsyn till att artikel 175.1 EG jämförd med artikel 300.2 första stycket EG, 300.3 första stycket EG och 300.4 EG, är den enda som nämns i rättsakten om ingående av avtalet, skall beslut 2001/469 ogiltigförklaras.

## Rättegångskostnader

- 50 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att rådet skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.



På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) Rådets beslut 2001/469/EG av den 14 maj 2001 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Amerikas förenta staters regering och Europeiska gemenskapen om samordning av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.

Wathelet

Edward

La Pergola

Jann

von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 december 2002.

R. Grass

M. Wathelet

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen